

บทที่ 5

สรุป อกิจกรรม และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน จำเนอป่างศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอชุดมุ่งหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ศูนย์ผลการวิจัย อกิจกรรมผลการวิจัย และข้อเสนอแนะการวิจัย ดังนี้

ชุดมุ่งหมายของการวิจัยและพัฒนา

ในการวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีชุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาชนิดของแมลงศัตรูสัมเขียวหวานที่พบในพื้นที่ จำเนอป่างศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างชนิดของแมลงศัตรูสัมเขียวหวานกับระเบียบการเจริญเติบโตของสัมเขียวหวาน
3. เพื่อสร้างกลยุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน จำเนอป่างศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็น 2 ช่วง ดังต่อไปนี้
ช่วงที่ 1 ศึกษา ชนิดของแมลงศัตรูสัมเขียวหวานที่พบในพื้นที่ จำเนอป่างศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ช่วงฤคฤค ระหว่างเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม 2548
 1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบความคิดในการวิจัย
 2. สำรวจแมลงศัตรูสัมเขียวหวาน ในช่วงฤคฤค ระหว่างเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2548 โดยการเก็บข้อมูลจากเกษตรกรผู้ปลูกสัมเขียวหวาน ถึงกระบวนการดูแลของศัตรูสัมเขียวหวานที่ระบบดุรนแรงในพื้นที่ จำเนอป่างศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร

3. สู่ปั้นมูลแมลงศัตรูสัมเขียวหวาน

ช่วงที่ 2 ขั้นสร้างกลบุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน

1. นำผลสู่ปั้นมูลแมลงศัตรูสัมเขียวหวานเพื่อเข้าสู่การสอนทนากรสุ่ม
2. จัดสอนทนากรสุ่มเพื่อพิจารณาให้รู้เห็นอย่างละเอียดกลบุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรู

สัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน

2. ประชากรและกสุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

ช่วงที่ 1 ศึกษาชนิดของแมลงศัตรูสัมเขียวหวานที่พบในพื้นที่ อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ช่วงฤดูฝน ระหว่างเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม 2548

ประชากร ได้แก่ เกษตรกรผู้ปลูกสัมเขียวหวานในเขตพื้นที่ อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ปี พ.ศ.2548 จำนวน 68 คน

กสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เกษตรกรผู้ปลูกสัมเขียวหวานในพื้นที่ อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ปี พ.ศ.2548 จำนวน 34 คน สุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ของเกษตรกรทั้งหมด โดยวิธีการการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (อังคณา เทียนกล้า. 2544 : 1) โดยการจับฉลากจากเกษตรกรผู้ปลูกสัมเขียวหวานในพื้นที่ อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ปี พ.ศ.2548

ช่วงที่ 2 สร้างกลบุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสานในพื้นที่ อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร

ประชากร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการปลูกสัมเขียวหวานในพื้นที่ อำเภอ ปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 7 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้ คือ

ช่วงที่ 1 ขั้นศึกษาแมลงศัตรูสัมเขียวหวาน

แบบบันทึกตารางเก็บข้อมูลการระบาดแมลงศัตรูสัมเขียวหวาน

ช่วงที่ 2 ขั้นสร้างกลบุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน

แบบบันทึกผลการสอนทนากรสุ่มจากการศึกษาแมลงศัตรูสัมเขียวหวานเพื่อสร้างกลบุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้นนี้ ได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ช่วงที่ 1 ขั้นศึกษาระบบทดลองแบบศัตตรุสัมเขียวหวานที่พบในพื้นที่ อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ช่วงฤดูฝน ระหว่างเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม 2548

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำห้องสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากสำนักงานบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ถึงหัวหน้ากกลุ่ม เกษตรกร ผู้ปลูกสัมเขียวหวาน อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร โดยนำแบบบันทึกตารางเก็บข้อมูลการระบาดแบบลงศัตตรุสัมเขียวหวานไปส่งให้เกษตรกรผู้ปลูกสัมเขียวหวาน อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 34 คน และเก็บรวบรวมแบบบันทึก ระยะเวลาในการดำเนินการ 2 เดือน ในเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม 2548 ได้รับแบบบันทึกคืน จำนวน 34 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และเป็นแบบบันทึกที่สมบูรณ์ทุกฉบับ

ช่วงที่ 2 ขั้นสร้างกลยุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตตรุสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอนทนากรสัม เมื่อวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2548 เวลา 09.00 – 12.00 น. ณ สวนส้มเชิงทอง อำเภอปางศิลาทอง โดยนำห้องสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมสอนทนากรสัมจากสำนักงานบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 7 คน เป็นแบบบันทึกผลสรุปการสอนทนากรสัมตามประเด็นการพิจารณาหากกลยุทธ์ การป้องกันกำจัดแมลงศัตตรุสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน ดังนี้

1. ชนิดของแมลงศัตตรุสัมเขียวหวานที่พบการระบาด
2. แนวทางการป้องกันกำจัดแมลงศัตตรุสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย
2. การวิเคราะห์ความแปรปรวน

2.1 One way ANOVA

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ผลสรุปการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัยได้ดังนี้

ช่วงที่ 1 สืบสานนิตาองแมลงศัตรูสัมเรียนหวานที่พบในพืชน้ำ อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ช่วงฤดูฝน ระหว่างเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม 2548

จากการสืบสานแมลงศัตรูสัมเรียนหวานโดยใช้แบบบันทึกตารางเก็บข้อมูลการระบาด ของแมลงศัตรูสัมเรียนหวาน เดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2548 กับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 34 คน ผู้คนส่วนใหญ่ที่มาเข้าร่วมกับการปลูกสัม และนิตาองแมลงศัตรูสัมเรียนหวาน ได้ผลสรุป ดังนี้

สภาพแวดล้อมที่นำไปที่เกี่ยวข้องกับการปลูกสัม

1. ด้านอุณหภูมิ พบร่วมกับอุณหภูมิต่ำสุดรายสัปดาห์ตั้งแต่ช่วงเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2548 มีค่าไส้เดียงกัน คือ 25.1 – 26.0 องศาเซลเซียส ซึ่งช่วงวันที่ 11 – 17 กรกฎาคม 2548 มีค่าต่ำสุด คือ 25.1 องศาเซลเซียส ส่วนอุณหภูมิสูงสุดรายสัปดาห์ตั้งแต่ช่วงเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2548 มีค่าไส้เดียงกัน คือ 31.5 – 33.9 องศาเซลเซียส ซึ่งช่วงวันที่ 6 – 12 มิถุนายน 2548 มีค่าสูงสุด คือ 33.9 องศาเซลเซียส ดังจะเห็นว่าอุณหภูมิต่ำสุด – สูงสุด ในช่วงระยะเวลา ที่ศึกษาครั้งนี้ถือว่าค่อนข้างคงที่

2. ด้านแสงแดด พบร่วมแสงแดดรายสัปดาห์ตั้งแต่ช่วงเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2548 มีค่า 374.6 – 530 วัตต์ต่อตารางเมตร ซึ่งช่วงวันที่ 11 – 17 กรกฎาคม 2548 มีค่าต่ำสุด คือ 374.6 วัตต์ต่อตารางเมตร ส่วนค่าสูงสุด คือ 530 วัตต์ต่อตารางเมตร พบร่วมวันที่ 25 – 31 กรกฎาคม 2548 ดังนั้นจะเห็นว่าแสงแดดในช่วงระยะเวลาที่ศึกษาครั้งนี้ค่อนข้างมีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะช่วงเดือนกรกฎาคม

3. ด้านปริมาณน้ำฝน พบร่วมปริมาณน้ำฝนรายสัปดาห์ตั้งแต่ช่วงเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2548 โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยพบปริมาณฝนตกในระดับปานกลาง ในช่วงวันที่ 20 – 26 มิถุนายน 2548 มีปริมาณน้ำฝน 21.0 มิลลิเมตรเพียงช่วงเดียว ส่วนปริมาณน้ำฝนตกน้อยที่สุด คือ ช่วงวันที่ 27 – 3 กรกฎาคม 2548 ปริมาณน้ำฝน 1.2 มิลลิเมตร ดังนั้นจะเห็นว่าปริมาณน้ำฝนตก มีการเปลี่ยนแปลงมากในช่วงปลายเดือนมิถุนายนถึงต้นเดือนกรกฎาคม

ชนิดของแมลงศัตรูสัมเรี่ยวนวน และระยะเวลาเจริญเติบโตของต้นส้ม

1. แสดงการระหว่างแมลงศัตรูสัมเรี่ยวนวน ณ ระยะการเจริญเติบโตของต้นส้ม พบร้าการระหว่างหนอนขอนใบส้ม และเพลี้ยอ่อนมีมากในช่วงต้นและลดลงในช่วงท้ายของการศึกษา เพลี้ยไฟฟริก และเพลี้ยไก่แจ้ส้ม พบรากะบาดมีลักษณะ คือ ช่วงต้นและช่วงท้ายของการศึกษา เพลี้ยไฟฟริก และเพลี้ยไก่แจ้ส้ม พบรากะบาดมากในช่วงระยะแรกอยู่ต่อหนอน และระยะยอดต่อหนอน เพลี้ยไฟฟริก ระบาดมากในช่วงระยะผลต่อหนอน เพลี้ยไก่แจ้ส้มระบาดมากในช่วงระยะยอดต่อหนอน ส่วนเพลี้ยอ่อน ระบาดมาก ในระยะแทรกยอดต่อหนอน และเมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบว่า ระหว่างเพลี้ยไก่แจ้ส้ม และ เพลี้ยอ่อน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหนอนขอนใบส้ม
2. แสดงชนิดของแมลงศัตรูสัมเรี่ยวนวนระหว่างการเจริญเติบโตระยะต่างๆของต้นส้มที่พบรากะบาดของแมลงศัตรู สัมเรี่ยวนวน พบร้า ระยะยอดต่อหนอนมีการระบาดของแมลงมากที่สุด เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 91 ช่องลงมาก็คือ ระยะผลต่อหนอน, ระยะแทรกยอดต่อหนอน และระยะยอดออก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84, 77 และ 72 ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะยอดต่อหนอนมีการระบาดของ แมลงมากที่สุด เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 91 ช่องลงมาก็คือ ระยะผลต่อหนอน, ระยะแทรกยอดต่อหนอน และระยะ ยอดออก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84, 77 และ 72 ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะแทรกยอดต่อหนอน, ระยะยอดต่อหนอน และระยะผลต่อหนอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยระยะยอดออกมีการระบาดของแมลงศัตรูสัมเรี่ยวนวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. แสดงระยะการเจริญเติบโตระยะต่างๆของต้นส้มที่พบรากะบาดของแมลงศัตรู สัมเรี่ยวนวน พบร้า ระยะยอดต่อหนอนมีการระบาดของแมลงมากที่สุด เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 91 ช่องลงมาก็คือ ระยะผลต่อหนอน, ระยะแทรกยอดต่อหนอน และระยะยอดออก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84, 77 และ 72 ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะยอดต่อหนอนมีการระบาดของ แมลงมากที่สุด เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 91 ช่องลงมาก็คือ ระยะผลต่อหนอน, ระยะแทรกยอดต่อหนอน และระยะ ยอดออก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84, 77 และ 72 ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ระยะแทรกยอดต่อหนอน, ระยะยอดต่อหนอน และระยะผลต่อหนอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยระยะยอดออกมีการระบาดของแมลงศัตรูสัมเรี่ยวนวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. แสดงการเจริญเติบโตระยะต่างๆของต้นส้มในช่วงเวลาที่สำราญ พบร้า ระยะแทรกยอดต่อหนอนพบรากะบาดมากในช่วงต้นของเวลาสำราญ คือในช่วงวันที่ 13 – 19 พฤษภาคม 2548 ระยะยอดต่อหนอนพบรากะบาดมากในช่วงกลางของเวลาสำราญ คือในช่วงวันที่ 20 – 26 พฤษภาคม 2548 ระยะยอดออกพบรากะบาดมากในช่วงกลางของเวลาการสำราญ คือในช่วงวันที่ 27 – 3 กรกฎาคม 2548 ส่วนระยะผลต่อหนอนพบรากะบาดมากในช่วงท้ายของเวลาการสำราญ คือในช่วงวันที่ 4 – 10 กรกฎาคม 2548

ช่วงที่ 2 สร้างกลยุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน

การสร้างกลยุทธ์ จากข้อมูลการสำรวจชนิดของแมลงที่ประกอบด้วยสิ่งแวดล้อม เช่น อุณหภูมิต่ำสุด - สูงสุด แสงแดด และปริมาณน้ำฝน ชนิดแมลงระบาดตามระยะเวลาเริ่มเติบโต ของต้นส้มในช่วงระยะเวลาสำรวจนั้น ร่วมกับการสนับสนุนจากลูก สรางเป็นกลยุทธ์การป้องกันกำจัด แมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน ข้ามอปปังศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ดังนี้

1. สำรวจเพื่อดูติดตามสถานการณ์แมลงศัตรูพืชอย่างสม่ำเสมอ โดยสำรวจและสังเกต ความเคลื่อนไหวของทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในพื้นที่เพาะปลูก เช่น แมลงศัตรูสัม สภาพแวดล้อมทั่วไป

2. เกษตรกรควรเข้าใจในระบบ昆蟲วิทยาจะต้องมีความสัมพันธ์ต่อกันเกือบ Hunn และ ขัดแย้งกันโดยมีปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อากาศ แสงแดด ปริมาณน้ำฝน ในพื้นที่ของคนเอง

3. ทำการควบคุมแมลงศัตรูสัมโดยวิธีธรรมชาติ และวิเคราะห์สถานการณ์จากการ ประเมินสภาพนิเวศวิทยาในพื้นที่เพาะปลูกอย่างมีเหตุมีผลจากการปฏิบัติจริง

4. ทำการตัดสินใจเลือกใช้วิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมตามความเหมาะสม ซึ่งสามารถใช้ได้กับทุกพืชทุกฤดูกาล

5. ทำการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน ที่พบได้ดังนี้

5.1 หนอนช่อนใบส้ม

การป้องกันกำจัด

- 5.1.1 วีธิกล เก็บใบส้มที่ถูกหนอนช่อนใบทำลาย นำไปเผาทำลาย

- 5.1.2 ใช้ศัตรูธรรมชาติ มีแตนเบียน 13 ชนิด ที่พบเป็นประจำ 3 ชนิด ได้แก่ *Quadrastichus* sp. ทำให้หนอนตาย ในวัยที่ 3-4 *Ageniaspis citricola* Logvinoslaya และ *Cirrospilus ingenuus* (Subba Rao & Ramamani) เป็นแตนเบียนในระยะตักษะ

- 5.1.3 สารเคมีที่ใช้ในการกำจัด ได้แก่

- 5.1.3.1 พลูเพนนอกภูมิ (flufenoxuron) เช่น แคสเคด (Cascade) 5 % EC อัตรา 6 มล./น้ำ 20 ลิตร

- 5.1.3.2 อิมิดาโคลปрид (imidacloprid) เช่น คอนฟิดอร์ (Confidor) 10 % SL อัตรา 8 มล./น้ำ 20 ลิตร

5.2 เพลี้ยไฟพริก

การป้องกันกำจัด

- 5.2.1 ใช้ศัตรูธรรมชาติ ตัวหน้า ได้แก่ แมลงมุมไยกลม *Zygella calyptata*

(Workman) และ แมงมุมตานากเหลี่ยม *Oxyopes javanus* Thorell

5.2.2 สารเคมีที่ใช้สามารถเติอกได้ในการควบคุม ได้แก่

5.2.2.1 อิมิตาโคลพрид (imidacloprid) เช่น คอนฟิดอร์ (Confidor) 10 % SL
อัตรา 10 มล . / น้ำ 20 ลิตร

5.2.2.2 อับบามีกติน (abamectin) เช่น เวอร์ทิเมค (Vertimec) 1.8 % EC
อัตรา 10 มล . / น้ำ 20 ลิตร

5.2.2.3 พอสซาโลน (phooosalone) เช่น โซโลน (Zolone) 35 % EC อัตรา
60 มล . / น้ำ 20 ลิตร ควรผสมสารจับไปด้วยทุกครั้ง และเมื่อสำหรับพการระบายน้ำดื่มน้ำที่ต้องการจะพ่นรื้า

5.4 เหลี้ยไกแจ้ม

การป้องกันกำจัด

5.3.1 หม้อน้ำสำหรับการซึม 10 -20 ตัน / สวน ตันละ 5 ยอด และสำหรับตัว
เติมวัยโดยการใช้กับตักกาวเหนียวติด 5 กับตัก / ไร่ เมื่อพบต้องดำเนินการควบคุมทันที สำหรับ
ยอดที่พบไข่ให้ตัดออกและนำไปเผาทำลาย ตัวเติมวัยต้องควบคุมโดยการใช้สารเคมี

5.3.4 ใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แทนเบียน *Tamarixia radialis*,
Diaphorencyrtus aligarhensis

5.3.5 สารเคมีตั้งนี้

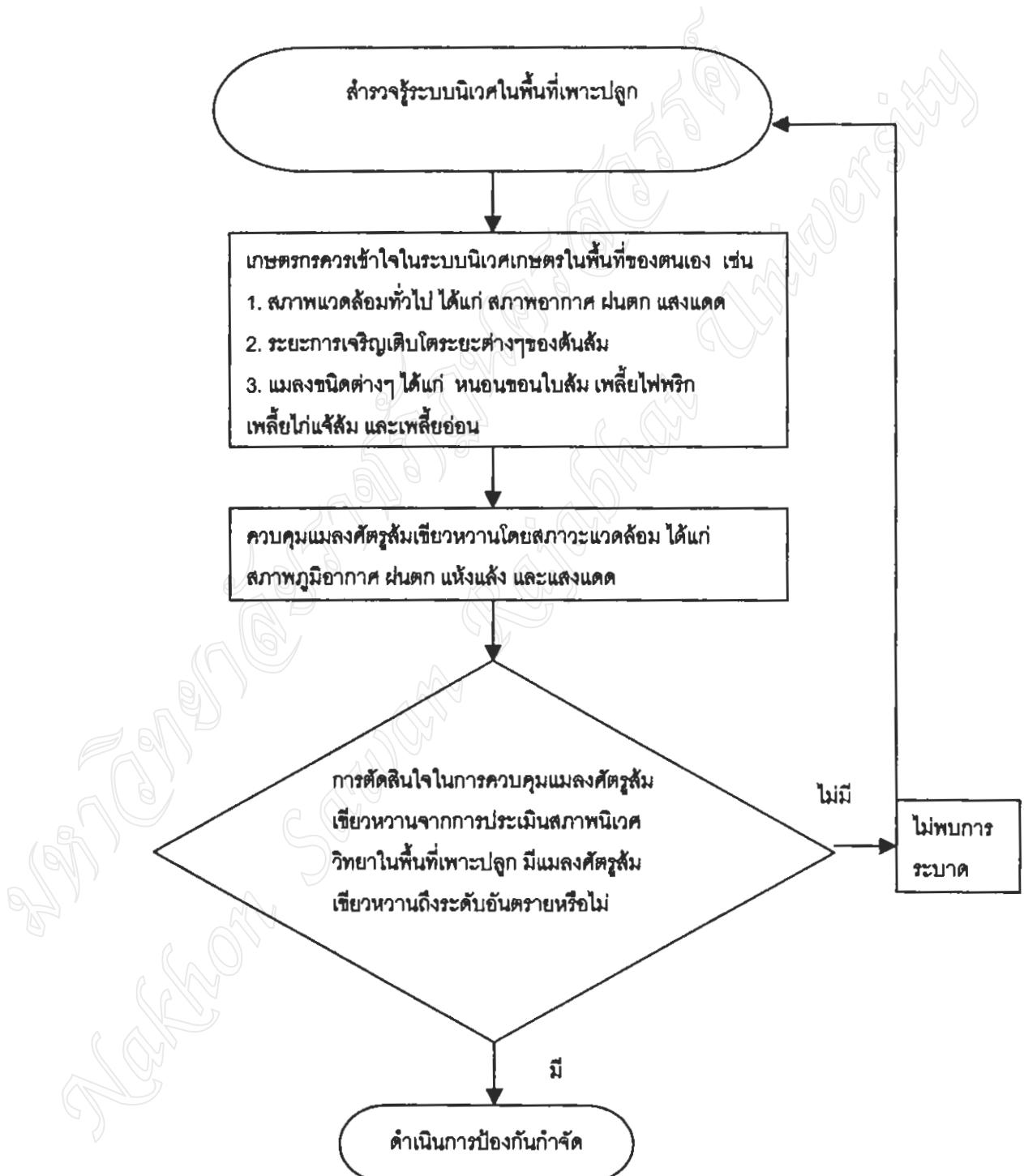
5.3.3.1 น้ำมันปีโตรเลียม เช่น DC Tron Plus อัตราความเข้มข้น 0.3 %
พ่นให้เปียกโซกทั่วต้น

5.3.3.3 ใช้สารฆ่าแมลง อิมิตาโคลพрид (imidacloprid) เช่น คอนฟิดอร์ (Confidor) 100% SL อัตรา 8 มล . / น้ำ 20 ลิตร

5.4 เหลี้ยย่อน

การป้องกันกำจัด

5.4.1 สูญยอดช่อนและใบอ่อน พ่นเมื่อพบทำลายมากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์
ใช้การบีชลเพ่น 20 % EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
รังขอน้ำเสนอเป็นภาพ ตั้งนี้

แสดงกลยุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศักดิ์สัมภានเพื่อยกเว้นผลกระทบ
จังหวัดกำแพงเพชร ตามผลสรุปการสนทนากลุ่มของผู้เรียนชากู

อภิปรายผลการวิจัย

ช่วงที่ 1 ศึกษานิดของแมลงศัตรูสัมเรียวนวนที่พบในพื้นที่ อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ช่วงฤดูฝน ระหว่างเดือนมิถุนายน – กุมภาพันธ์ 2548

ตอนที่ 1 สภาพแวดล้อมทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการปลูกส้ม

ผลของการวิจัยในการศึกษานิดของแมลงศัตรูสัมเรียวนวน พบว่า จากข้อมูลการสำรวจนิดของแมลงศัตรูสัมเรียวนวน ร่องประกลบด้วยสภาพแวดล้อมทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการปลูกส้มเรียวนวน เช่น อุณหภูมิต่ำสุด - สูงสุด แสงแดด และปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการศึกษาเพื่อสร้างกลุ่มการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเรียวนวนโดยวิธีผสมผสาน อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมช่วงระยะเวลาศึกษา มีการเปลี่ยนแปลงของแสงแดด และปริมาณน้ำฝนค่อนข้างสัมพันธ์กัน โดยจะเห็นว่าเมื่อปริมาณฝนมากแสงแดด จะลดลง

ร่องสอนคล้องกับงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตร และคณะ (2546) ที่ว่า การที่พืชจะมีสภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ก็เนื่องมาจากการดูแลดูแลอย่างดี ทั้งที่ไม่มีรากต เช่น แสงแดด ฝน ลม และธาตุอาหารในดิน และที่มีรากต เช่น ศัตรูพืช โรคพืช และวัชพืช ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ สามารถก่อให้เกิดความสมดุลระหว่างแมลงที่กินพืชเป็นอาหาร และศัตรูธรรมชาติ ของศัตรูพืชเหล่านั้น

ตอนที่ 2 ชนิดของแมลงศัตรูสัมเรียวนวน และระยะการเจริญเติบโตของต้นส้ม

1. แสดงการระบุตัวของแมลงศัตรูสัมเรียวนวนชนิดต่างๆ ในช่วงระยะเวลาที่สำรวจ พบว่า การระบุตัวของหนอนชนิดในส้ม และเพลี้ยอ่อนมีมากในช่วงต้นและลดลงในช่วงท้ายของ การศึกษา ส่วนเพลี้ยไฟฟิก และเพลี้ยไก่แจ้ส้ม พบการระบุตามลักษณะ คือ ช่วงต้นและช่วงท้าย ของการศึกษา ร่องสอนคล้องกับงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตร (2543 : 65 - 66) ที่ว่า ปัญหาสำคัญมากของการหนีก็คือ การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเรียวนวนนั้น ระบุตัวและทำความเสียหายในระยะแรกยอดอ่อน ระยะยอดอ่อน ระยะออกดอก และระยะผลอ่อน ร่องสอนคล้องกับ สมเรียวนวนในระยะต่างๆ ตลอดไป ทั้งนี้ เพราะแมลงศัตรูสัมเรียวนวนมีมากชนิดที่สำคัญ ได้แก่

หนอนชนิดใบส้ม (*Phyllocnistis citrella* Stainton), เพลี้ยไฟพริก (*Scirtothrips dordalis* Hood),
เพลี้ยไก่แจ้ส้ม (*Diaphorina citri* Kuwayama) และเพลี้ยข่อน (*Toxoptera citricida* Kirkaldy)

2. ทดสอบชนิดของแมลงศัตรูสัมเรียวนานะภาคในช่วงการเจริญเติบโตระบบท่างๆของต้นส้ม พบว่า ระหว่างเพลี้ยไก่แจ้ส้ม และเพลี้ยข่อน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชลิตา อุณหุමิ และคณะ (2541 : 65 - 66) ที่ว่า ส้มเรียวนานามีศัตรูพืชมากทั้งโรค แมลง และวัชพืช ความสำคัญของพืชแต่ละชนิดขึ้นอยู่กับระยะเวลาเจริญเติบโตของส้มเรียวนานา แมลงศัตรูพืชในนั้นระบบท่างๆ ทำให้ความเสียหายในระยะยอดอ่อนในอ่อน ตอก และผลอ่อน

3. ทดสอบระยะการเจริญเติบโตระบบท่างๆของต้นส้มที่พบการระบาดของแมลงศัตรูสัมเรียวนาน พบว่า ระยะแตกยอดอ่อน, ระยะยอดอ่อน และระยะผลอ่อนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระยะออกดอกมีการระบาดของแมลงศัตรูสัมเรียวนาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชลิตา อุณหุમิ และคณะ (2541 : 65 - 66) ที่ว่า ส้มเรียวนานามีศัตรูพืชมากทั้งโรค แมลง และวัชพืช ความสำคัญของพืชแต่ละชนิดขึ้นอยู่กับระยะเวลาเจริญเติบโตของส้มเรียวนานา แมลงศัตรูพืชในนั้นระบบท่างๆ ทำให้ความเสียหายในระยะยอดอ่อน ในอ่อน ตอก และผลอ่อน

4. ทดสอบการเจริญเติบโตระบบท่างๆของต้นส้มในช่วงเวลาที่สำราญ พบร่องรอยของตัวน้ำมากในช่วงต้นของเวลาสำราญ คือ วันที่ 13 – 19 มิถุนายน 2548, ระยะยอดอ่อน และระยะออกดอกพุบมากในช่วงกลางของเวลาสำราญ คือ วันที่ 20 – 26 มิถุนายน 2548 และวันที่ 27 – 3 กรกฎาคม 2548 ส่วนระยะผลอ่อนพบมากในช่วงท้ายของเวลาการสำราญ คือ วันที่ 4 – 10 กรกฎาคม 2548 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของผู้ใด

ช่วงที่ 2 สร้างกลยุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเรียวนานโดยวิธีผสมผสาน
โดยนำการระบาดของแมลงที่ผู้วิจัยค้นพบในช่วงที่ 1 มาสร้างกลยุทธ์ด้วยเทคนิคการผสมท่านากสุมโดยผู้เชี่ยวชาญ 7 คน โดยคณะภิปรายได้หากลยุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเรียวนานโดยวิธีผสมผสาน และสามารถสรุปเป็นกลยุทธ์การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเรียวนานโดยวิธีผสมผสาน ดังนี้

1. การสำรวจเพื่อติดตามสถานการณ์แมลงศัตรูสัมอย่างสม่ำเสมอ โดยสำรวจและสังเกตความเหลื่อมในระหว่างทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในพื้นที่เพาะปลูก เช่น แมลงศัตรูสัม สภาพแวดล้อมทั่วไป ได้แก่ สภาพอากาศ แสงแดด และปริมาณน้ำฝน
2. เกษตรกรควรเข้าใจในระบบนิเวศวิทยาจะต้องมีความสมดุลหรือต่อ กันเกือบ Hun และขัดแย้งกันโดยมีปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อากาศ แสงแดด ปริมาณน้ำฝน กับการเจริญเติบโต ระยะต่าง ๆ ของต้นส้ม คือ ระยะแตกยอดอ่อน ระยะยอดอ่อน ระยะออกดอก และระยะผลอ่อน ในพื้นที่ของตนเอง
3. ทำการควบคุมแมลงศัตรูสัมโดยวิธีธรรมชาติ และวิเคราะห์สถานการณ์จากการประเมินสภาพนิเวศวิทยาในพื้นที่เพาะปลูกอย่างมีเหตุมีผลจากการปฏิบัติจริง
4. ทำการตัดสินใจเลือกใช้วิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมตามความเหมาะสม ซึ่งสามารถใช้ได้กับทุกพืชทุกฤดูกาล

จากข้อ 1 – 4 จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตร และคณะ (2546) ที่ว่า การที่พืชจะมีสภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ก็เนื่องมาจากสภาพแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ทั้งที่ไม่มีชีวิต เช่น แสงแดด ฝน ลม และธาตุอาหารในดิน และที่มีชีวิต เช่น ศัตรูพืช โรคพืช และวัวพืช ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ สามารถก่อให้เกิดความสมดุลระหว่างแมลงที่กินพืชเป็นอาหาร และศัตรูธรรมชาติของศัตรูพืชเหล่านั้น หากเราเข้าใจความสมดุลของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศน์แล้ว สามารถใช้ความรู้นี้เพื่อลดความเสียหายที่เกิดจากศัตรูพืชและโรคพืช ลงได้

การตัดสินใจในเรื่องการจัดการศัตรูพืชด้วยวิธีผสมผสาน (IPM) จำเป็นต้องวิเคราะห์ สภาพของระบบนิเวศเกษตรในแต่ละช่วงของการเจริญเติบโตของพืช ผู้เข้ารับการอบรมเรื่อง IPM จำเป็นต้องเรียนรู้ถึงวิธีการสำรวจและแปลงปูกลพืช การวิเคราะห์สถานการณ์ในทุกระยะการเจริญเติบโต และการตัดสินใจอย่างถูกต้อง ในการจัดการเพื่อให้พืชมีการเจริญเติบโตแข็งแรงสมบูรณ์ และจะให้ผลผลิตที่ดีมีคุณภาพ กระบวนการการดังกล่าวเรียกว่า “การวิเคราะห์ระบบนิเวศเกษตร” หรือ Agro-Eco-System-Analyses (AESEA)

5. ทำการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเชิงหวานโดยวิธีผสมผสาน ที่พบรได้ ดังนี้

5.1 หนอนชอนใบส้ม มีกลยุทธ์การป้องกันกำจัดโดยใช้วิธีกล กือ เก็บใบส้มที่ถูกหนอนชอนใบทำลาย นำไปเผาทำลาย และใช้ศัตรูธรรมชาติแทนเบียนทำให้หนอนตาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไกคล เจริญสม และวิวัฒน์ เสือสะคาด (2537) ที่ว่า ใช้วิธีการจัดการศัตรูสัมโดยวิธีผสมผสาน แมลงที่มีประโยชน์ได้เกิดรื้นมาเป็นจำนวนมาก และมีรินิดใหม่ๆ เกิดขึ้น

ผลอดเวลา จนถึงระดับที่ไม่จำเป็นต้องใช้ สารเคมีหรือวิธีการผึ้งสม盆ผานอื่น ๆ อีกต่อไป เพาะ
ธรรมชาติได้สร้างระบบบินเวศน์ของแมลงที่ค่อนข้างจะสมดุลย์ แมลงศัตรูสัมภักดีควบคุมโดยศัตรู
ธรรมชาติ

5.2 เผลี่ยไฟฟริก มีกลยุทธ์การป้องกันกำจัดโดยใช้ศัตรูธรรมชาติตัวห้ำ ได้แก่
แมลงนุ่มไอกลม *Zygiella calyptrota* (Workman) และ แมลงมุมทางกเหลี่ยม *Oxyopes javanus*
Thorell ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโภคล เจริญสม และวิรัฒน์ เสือสะคาด (2537) ที่ว่า ใช้วิธีการ
จัดการศัตรูสัมภักดีโดยวิธีผึ้งสม盆ผาน แมลงที่มีประ予以ชนได้เกิดขึ้นมาเป็นจำนวนมาก และมีชนิดใหม่ๆ
เกิดขึ้นตลอดเวลา จนถึงระดับที่ไม่จำเป็นต้องใช้ สารเคมีหรือวิธีการผึ้งสม盆ผานอื่น ๆ อีกต่อไป
เพาะธรรมชาติได้สร้างระบบบินเวศน์ของแมลงที่ค่อนข้างจะสมดุลย์ แมลงศัตรูสัมภักดีควบคุมโดย
ศัตรูธรรมชาติ

5.3 เผลี่ยไก่แจ้ส้ม มีกลยุทธ์การป้องกันกำจัด ดังนี้

5.3.1 หมันสำราญโดยการสูม 10 – 20 ตัน / สวน ตันละ 5 ยอด และสำราญ
ตัวเต็มวัยโดยการใช้กับดักการเห็นยา ติด 5 กับดัก / ไร่ เมื่อพบต้องดำเนินการควบคุมทันที
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ (2539) ที่ว่า มีแนวทางการกำจัดศัตรู
พืชแบบผึ้งสม盆ผาน ได้แก่ การใช้วิธีกล ใช้การเห็นยาตักจับแมลงทำให้ประชากรของเหลี่ยงอ่อน
ลดลง

5.3.2 ใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แคนเบียน *Tamarixia radiata, Diaphorencyrtus aligarhensis* ซึ่งสอดคล้องกับรุจ mgrกต และคณะ (2543) ได้วิจัยเรื่อง แคนเบียน *Tamarixia radiata* (Waterston) ทำลายเหลี่ยงไก่แจ้ส้ม ผลการศึกษาพบว่า จากการศึกษาในสวนส้มเชียงใหม่
ที่จังหวัดพะรนประกอบนในเดือนมิถุนายน 2536 พบร่วมตัวช่อนเหลี่ยงไก่แจ้ส้มตายโดยแคนเบียนนานิดนี้
ประมาณ 4.55 และ 2.37 %

5.3.3 ใช้สารเคมี ดังนี้

5.3.3.1 น้ำมันปีโตรเลียม เช่น DC Tron Plus อัตราความเข้มข้น 0.3 %
พ่นให้เปียกโชกตัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชลิตา อุณหภูมิ และคณะ (2541) ได้วิจัยเรื่อง
ผลการใช้น้ำมันปีโตรเลียมบางชนิด ป้องกันเหลี่ยงไก่แจ้ส้ม *Diaphorina citri kuwayama* ในสวน
เชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า น้ำมัน DC Tron Plus NR และ Hoechst oil ความเข้มข้น 0.3 – 2 %
และ FT 99 ความเข้มข้น 0.3 – 0.5 % สามารถป้องกันกำจัดเหลี่ยงไก่แจ้ส้มตัวอ่อนได้ ได้ผลดี
เกือบ 100 % และไม่พบร่วมน้ำมันเกิดพิษต่อใบอ่อนส้ม

5.3.3.2 ตัวเต็มวัยต้องควบคุมโดยการใช้สารเคมีอิมิดาโคลพрид (imidacloprid) เช่น คอนฟิดอร์ (Confidor) 100% SL อัตรา 8 มล./น้ำ 20 ลิตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรากร ปันขันธยังค์ และบริยา วิสิทธิพานิช (2547) ได้วิจัยเรื่อง ดูดกลับหรือกระจายของเพลี้ยไก่แจ้ส้มในจังหวัดเชียงใหม่ และประสิทธิภาพของสารกำจัดแมลงบางชนิดในการควบคุมตัวเต็มวัย ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของสารกำจัดแมลงในการควบคุมตัวเต็มวัยเพลี้ยไก่แจ้ส้มในห้องปฏิบัติการ โดยใช้สารกำจัดแมลง 5 ชนิด พบร่วม 25 % EC (4 มิลลิลิตร / น้ำ 20 ลิตร) อิมิดาโคลพрид 10 % SL (8 มิลลิลิตร / น้ำ 20 ลิตร) และอิมิดาโคลพрид 5 % EC (16 มิลลิลิตร / น้ำ 20 ลิตร) สามารถควบคุมเพลี้ยไก่แจ้ส้มตัวเต็มวัยได้ 100 % ในเวลา 24 ชั่วโมง

5.4 เพลี้ยอ่อน มีกลยุทธ์การป้องกันกำจัดโดยการสูญยอดอ่อนและใบอ่อน พ่นเมือพบรำคาญโดยใช้สารเคมีการป้องกัน 20 % EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ไม่สอดคล้องงานวิจัยของผู้ใด

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การวิจัยศึกษาแมลงศัตรูสัมเขียวหวาน ระหว่างระยะเวลาเจริญเติบโตของต้นส้ม และการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน จะต้องทดสอบในหลายฤดู จนแน่ใจจริงๆ ว่าสามารถป้องกันได้จริงๆ แต่ระยะเวลาวิจัยนี้ให้เวลาเพียงฤดูเดียวในการศึกษา ซึ่งน้อยเกินไป

2. ควรมีการติดตามประเมินผลการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสาน โดยมีการวางแผนและติดตามผลที่แน่นอนอย่างสม่ำเสมอ

3. เกษตรกรผู้ปลูกสัมเขียวหวานควรที่จะพยายามเข้าถึงปัญหาในการจัดการแมลงศัตรูสัมเขียวหวาน โดยยึดถือหลักวิชาการที่ถูกต้องยอมรับแนวคิด และวิธีปฏิบัติของการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูสัมเขียวหวานโดยวิธีผสมผสานและนำไปปรับใช้ในการปลูกสัมเของตนเอง ทั้งนี้ก็เพื่อผลประโยชน์ของผู้ปลูกสัมเขียวหวานโดยรวมทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคของประชาชนที่จะได้รับประโยชน์

สัมเขียนหวานที่มีความปลดภัยจากพิษตกค้างของสารเคมี นอกจากนี้ยังสามารถลดผลกระทบ
ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยรวมต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในลักษณะเดียวกันกับพืชชนิดอื่นๆ
2. ควรทำการวิจัยโดยใช้วิธีสมมติฐานในด้านอื่นๆ เช่น ด้านการปศุสัตว์
ด้านการประมง ด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
3. ควรทำการวิจัยและพัฒนาการถ่ายทอดเชิงรุกสู่สัมเขียนหวานโดย
วิธีสมมติฐาน โดยนำกลุ่มนี้ไปทดลองใช้ในเขตพื้นที่อุบลราชธานี จังหวัดกำแพงเพชร